

Hudba:

Balet Petruška s hudbou Igora Stravinského byl poprvé uveden v Paříži 13. června 1911. Radí se k inscenacím souboru Ballets russes, která ve své době baletní umění revolučním způsobem ovlivnila a zapsala se do dějin tance.

Igor Stravinskij se narodil 17. června 1882 v Lomonosově u Petrohradu v rodině Fjodora Stravinského, basisty Mariinské opery v Petrohradu a přítele Petra Iljiče Čajkovského. V mládí neprojevoval výrazný hudební talent, který by napovídal, jak významným skladatelem se stane. Vzhledem k otcově povolání byl dům Stravinských vždy plný významných osobností ruského kulturního života té doby. Stravinskij původně studoval práva, jen zkusmo komponoval. V roce 1900, ještě za studií, ukázal některé své skladby N. A. Rimskému-Korsakovovi. Skladatel zřejmě zpočátku nerozpoznal Stravinského talent, nicméně od roku 1903 začal dávat Stravinskému soukromé lekce instrumentace a potažmo kompozice. Tyto lekce pokračovaly až do Korsakovovy smrti v roce 1908. Sergej Ďagilev, hlavní postava a impresárió souboru Ballets russes v Paříži, byl natolik nadšen Stravinského skladbou „Feu d'artifice“, že ho pověřil zkomponováním hned několika baletů. Tak vzniklo například „Svěcení jara“, jehož premiéra vyvolala v roce 1913 velký skandál. Mnohým přišla rytmika jeho hudby až příliš revoluční a barbarská. Do své hudby vtělil kosmopolita Stravinskij rozdílné vlivy, od folklórních elementů až po ty z tehdejší zábavné hudby.

Při realizaci projektu měl být původní Petruška propojen s moderními elementy. Složitě bylo zkombinovat estetiku klasické hudby s typickým přístupem hip hopové hudby. Hip hopové elementy pocházejí z rozdílných období. První vydání hudebních kusů ve stylu hip hopu jsou samplingy starších soulových a bluesových písní šedesátých let – hudebně přesně doba starého Petrušky. Později se objevila v sedmdesátých letech vydání černošských zpěváků s odříkávanými texty (spoken word). Přímou rapová hudba byla v tomto projektu vynechána, aby posluchač nebyl vystaven typickým rýmovaným textům. Pracováno bylo v hip hopu vlastní loop-estetice provedené klasickými nástroji (klavír, housle, cello), které byly po nahrávce zpracovány pomocí gramofonu. (Mike Dietrich o své kompozici k „Love hurts... Petrushka“)

Choreograf Mario Schröder

Studoval osm let tanec na škole Palucca v Drážďanech. V letech 1983–1999 byl prvním sólistou Lipského baletu pod vedením Uweho Scholze. Mimo to studoval choreografii na Vysoké škole herectví a režie „Ernst Busch“ v Berlíně. V roce 1999 se stal ředitelem a hlavním choreografem divadla ve Würzburgu a v roce 2001 převzal stejné funkce v divadle v Kielu. Od sezóny 2010/2011 je Schröder ředitelem Lipského baletu. Do této doby stvořil přes 60 choreografií a pracoval jako tanečník a choreograf v Japonsku, USA, Rusku, Mongolsku, Francii, Švýcarsku, Česku a dalších evropských zemích. V Německu byly jeho práce uvedeny v Německé opeře Berlín, Komické opeře Berlín, essenském Aalto baletu, Dortmundském baletu a dalších divadlech.

Vedení projektu Taneční most / Tanzbrücke: Rudolf Kubičko
r.kubičko@t-online.de

Foto: Sasha Eilert, Rudolf Kubičko
Překlad: Rudolf Kubičko

**NÁRODNÍ DIVADLO
MORAVSKOSLEZSKÉ**
příspěvková organizace

V rámci projektu Taneční most / Tanzbrücke 2010

Pod záštitou Velvyslanectví Spolkové republiky Německo v Praze

**Divadlo Jiřího Myrona 13. října 2010
v 18.30 hodin**

LOVE HURTS... Petruška **Taneční muzikál**

Hudba: Igor Stravinskij a DJ Opossum (Mike Dietrich)

Koncept: Dirk Elwert

Choreografie a režie: Mario Schröder

Asistentka choreografa: Julie Pequet

Výprava: Claus Stump

Technika: Damian Lang

Produkce: The Lab Art & Media

a Norddeutsche Konzertdirektion Grevesmühl.

Světová premiéra 24. října 2009 Ludwigshafen

Za podpory Česko-německého fondu budoucnosti

LOVE HURTS... Petruška

Taneční muzikál

Obsazení:

Petruška	Donald Colson
Mouřenín	Timo Draheim
Balerína	Elisa Siegmund
Starý Petruška	Billie Earl Ellen
Anděl	Max Loos
The boys	James Johnson, Louis Jackson, Joseph Kudra (Danceworks Chicago)
The girls	Amber Jackson, Sarah Cecile Goldstone, Kimberly Bleich (Danceworks Chicago)

*Kolik příběhů lásky už bylo vyprávěno?
Kolik básní je o zkáze
nebo o pohádkovém šťastném konci, kde zvítězí pravá láska?
Kolik zlomených srdcí
kolik uměleckých děl
kolik Bonapartů už viděl tento svět?
Kolik princezen bylo zachráněno
a kolik nepřátel se střetlo ve válce
a to všechno ve jménu lásky?
Dívej se láska je věčná
láska je nesmrtelná*

*Necháme se zachránit poselstvím, které nám odminula ještě zbylo
a které nás drží pohromadě*

*Láska okyselila ta nejsladší srdce
a láska bolí,
ale dělá to vždy, vždy se slibem zhojení,
posílení a inspirace*

a láska bolí

LOVE HURTS... Petruška

Taneční muzikál

V barevné kulise jarmarečního trhu vzbudí pozornost davu loutkové divadlo s loutkami v životní velikosti. Všichni se tlačí, aby mohli zhlédnout představení. V tom barevném ruchu najednou figury ožijí.

„Mám utkvělou představu jednoho panáka, který se probudí a svým ďábelským arpeggiem svých skoků natolik vyčerpá trpělivost orchestru, že mu orchestr začne vyhrožovat fanfárami. Z toho se pak vyvine strašlivá mela, která ve svém vyvrcholení skončí bolestně žalobným zhroucením toho ubohého tajtrlíka.“ Takto vypráví Igor Stravinskij, jeden z nejvýznamnějších baletních skladatelů 20. století, jak přišel na nápad k hudbě baletu Petruška. V roce 1911 byl uveden tento titul souborem Ballets russes a od té doby se vepsal do dějin tance.

Vyprávěn je příběh o lidskými vlastnostmi prostoupeném Petruškovi, který se zamiluje do krásné baleríny. Ona však jeho lásku neopětuje a příběh dospěje k tragickému konci. Tolik krátce ke klasické verzi.

V nové produkci Love hurts... Petruška ovšem diváci neuvidí klasický balet. Konfrontace těch dvou zcela odlišných světů v Petruškovi, na jedné straně jarmareční život s osazenstvem vesnické komunity a na druhé umělý život loutkového divadla, nabízejí ideální platformu pro setkání současné moderní formy klasického baletu a pouličního tance – street dance. Napínavé protiklady tvoří základ a půvab tohoto konceptu.

Děj:

Někdy, někde...

Jeden starý muž vzpomíná na své mládí, svoje sny, na svou kariéru tanečníka a baviče a na svou první velkou lásku. Prožívá všechna ta období života znovu a znovu, opakovaně ve své paměti prochází svou cestu plnou bujnosti a pocitů triumfu, ale také zoufalství a zloby.

Hranice se mu rozplynou mezi včera a dnes, mezi skutečností a vzpomínkou, mezi člověkem a loutkou. Fantastické obrazy se mu střetávají s realitou, tragika se hašteří s komikou a chaos s pořádkem.

Co mu zbývá?

Usmířit se s vlastním osudem, nový start, možná konečně i příchod do cíle; najde klid nebo potáhne dál a bude věčným cizincem mezi cizinci?